

Κάτι βρομάει στο Α.Π.Θ.

Τον τελευταίο μήνα οι εργαζόμενοι του Α.Π.Θ. που υπόκεινται σε εργολαβικό καθεστώς εργασίας (εργαζόμενοι στον τομέα καθαριότητας , φύλαξης και τεχνικής συντήρησης) δεδομένου ότι κάποιιοι από αυτούς είναι απλήρωτοι τους τελευταίους μήνες , έχουν ξεκινήσει έναν αγώνα για την αποπληρωμή των δεδουλευμένων και όχι μόνο. Τις τελευταίες μέρες έχουν προχωρήσει σε απεργιακές κινητοποιήσεις με ταυτόχρονη κατάληψη στο κτίριο Διοίκησης του Αριστοτελείου, ενώ βρίσκονται όμηροι σε μία διπλή συνθήκη. Από την μία παραμένουν απλήρωτοι από τις εργολαβικές εταιρίες και από την άλλη η φημολογούμενη καταγγελία των συμβάσεων τους από την πρυτανεία απειλεί να τους πετάξει στον δρόμο.

Γενικά το πανεπιστήμιο προκειμένου να καλύψει πάγιες ανάγκες του , όπως π.χ. ο καθαρισμός , συνάπτει συμβάσεις με εργολαβικές εταιρίες και αυτές αναλαμβάνουν με δικά τους μέσα (προσωπικό και εξοπλισμό) να διεκπεραιώσουν το έργο. Στην πράξη το Α.Π.Θ. παύει να είναι εργοδότης των εργαζομένων , για τους οποίους υπεύθυνη είναι πλέον η εργολαβική εταιρία. Έτσι , στο πνεύμα της εκμετάλλευσης που επικρατεί στο σύστημα, οι πραγματικοί μισθοί των εργαζομένων καταλήγουν να είναι τελικά χαμηλότεροι από αυτούς που έχουν οριστεί στον κρατικό προϋπολογισμό , ενώ η χρηματική διαφορά που προκύπτει γίνεται εργολαβικό κέρδος , με την απόλυτη γνώση και σύμπραξη του Α.Π.Θ. Είναι συνεπώς ολοφάνερο πως με τη μεσολάβηση των εργολαβιών κάθε άλλο παρά μειώνεται το κόστος λειτουργίας του Πανεπιστημίου (16 από τα 25 εκατομμύρια του προϋπολογισμού του Α.Π.Θ. δαπανούνται στις εργολαβίες). Ταυτόχρονα, στο πλαίσιο ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων που προωθείται , οι εργαζόμενοι βιώνουν φαινόμενα επισφάλειας (όπως ανασφάλεια εάν θα ανανεωθούν οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου) , απειλών, εργοδοτικής παρανομίας και τρομοκρατίας.

Στις συνθήκες της κρίσης όπου κράτος και αφεντικά επιτίθενται στους οικονομικά ασθενέστερους με όλους τους τρόπους , η σύνδεσή μας ως φοιτητές με τον αγώνα των εργαζομένων είναι αυτονόητη. Διότι, στην ίδια ακριβώς λογική με τις περικοπές που βιώνουν ή ενδεχομένως να βιώσουν οι εργαζόμενοι (δεδουλευμένα , συμβάσεις , ασφάλιση) είναι κι αυτές που εμείς βιώνουμε (περικοπή συγγραμμάτων , δίδακτρα που ζητείται να επιβληθούν , περικοπές στη σίτιση και στέγαση). Αφού λοιπόν η υποβάθμιση των ζώων μας είναι κοινή συνεπώς κοινός είναι κι ο αγώνας μας.

Γι' αυτό το λόγο , εμείς, κόσμος δηλαδή ο οποίος έχει ξαναβρεθεί σε διαδικασίες αγώνα (όπως είναι οι καταλήψεις του περασμένου Σεπτεμβρίου , ο αγώνας με τους εργαζομένους της λέσχης κι αγώνας για τις περικοπές συγγραμμάτων) αποφασίσαμε να δράσουμε συλλογικά . Λειτουργούμε αμεσοδημοκρατικά και δεν αποσκοπούμε στην απόσπαση οποιουδήποτε πολιτικού οφέλους. Ζούμε και δραστηριοποιούμαστε στο χώρο του πανεπιστημίου με γνώμονα την ικανοποίηση των αναγκών μας, ενάντια στη μιζέρια και την απομόνωση. Δημιουργήσαμε έτσι την **Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στους εργολαβικούς εργαζομένους του Α.Π.Θ.** με στόχο σε πρώτη φάση την καταβολή των δεδουλευμένων στους εργολαβικούς εργαζομένους του Πανεπιστημίου αλλά και τη δράση ενάντια στις εργολαβίες γενικότερα, καθώς αντιλαμβανόμαστε πως το ζήτημα της αποπληρωμής των δεδουλευμένων δεν είναι μόνο προσωρινό , αλλά θα προκύπτει συνεχώς όσο υπάρχουν εργολαβίες.